

Anexa 1

Măgăruș-Urechiuș

Era odată un măgăruș prietenos și simpatic cu urechi lungi și burta rotundă și albă, cum sunt toți măgărușii.

El avea prieteni: doi cai Murgu și Fulger, cățelul Codiță, oaia Mița, vacuța Vica, căprița Stela, pucelușa Marcela.

Într-o zi, când se adăpa în râu, imaginea i se oglindi în apă, unde văzu ce urechi lungi și ridicate are în comparație cu căluțul. S-a întristat atât de tare că nu e așa arătos ca prietenul lui încât nici nu a dorit să mai mănânce.

S-a dus la prietenul lui Codiță care era un cățel isteț și l-a întrebat ce să facă. Acesta i-a sugerat să își poarte urechile în jos, așa cum o face el. Măgăruș a plecat fericit crezând că a găsit soluția, dar când s-a întâlnit cu animalele de la fermă toate au început să râdă de el, spunându-i că e caraghios.

Oița Mița l-a sfătui să își țină urechile lateral, așa cum o face ea, capra, vaca, chiar și fratele stăpânului. Dar din păcate, s-a rănit în coasa care stătea atârnată în cui.

A cerut ajutorul purcicăi Marcela, care nu era foarte inteligentă și care l-a sfătuit să țină urechile în față, pentru că așa le ține și ea.

Nu a fost potrivit nici acest sfat deoarece măgărușul nu putea privi în sus din cauza urechilor și a dat jos scara pe care era urcat Nea Marin să vopsească acoperișul și casa. S-a rănit foarte tare, a fost chemat medicul care l-a tratat. I-a dat medicamente, dar el tot trist a rămas.

Vrăbiuța Mia l-a sfătuit apoi să își țină urechile sus, pentru că el nu e nici cățel, nici oaie, nici porc iar urechile lui trebuie să stea sus, ca ale unui măgăruș.

Apoi, într-o zi, a venit o fetiță care i-a spus tatălui ei:

„- Tăticule, uite ce măgăruș drăguț și ce urechi frumoase are!”

Atunci măgărușul a înțeles că este frumos și special așa cum este el, nu are nevoie să caute să semene cu alții. Din acel moment a fost din nou fericit.

*sursa „Măgăruș Urechiuș”, de Roger Duvoisin, Ed. Cartea Copiilor, 2016;